

mer der oven i dét, at der er store besværligheder med passagerstrømmene, og de er erkendt fra anden side også.

Nu prøver jeg så igen – og nu skal jeg passe på, nu skal jeg se på formanden og ikke på mit lys hernede, for at se, hvornår jeg er færdig: Der er altså en vanskelighed med, at over 50 pct. af passagererne står på en helle oppe på Frederiksborggade, men de kan ikke komme under vejen over til den.

Ministeren har selv i en rapport fra maj 1998 gjort opmærksom på, at det er en ringe løsning færdselssikkerhedsmæssigt. Og så ved jeg godt, at er der noget, der rager ministeren mindre end ingenting, så er det, hvad vi andre går og finder ud af, eller hvad andre mennesker end hun selv finder ud af, men det synes jeg ikke er klogt. Jeg synes, ministeren skulle tage og sige til sine embedsmænd, at nu skal de til at følge med i, hvad der foregår på trafikområdet og ikke mindst på så dyrt et område som Metroen.

Og så vil jeg godt igen spørge: Har ministeren fremover tænkt sig at sørge for, at der kommer bedre kontakt mellem ministeriet og Ørestadsselskabet? Jeg ved, at det så igen er et sted, hvor jeg har hr. Svend Heisselberg på min side, for han har udtrykkeligt bedt om, at der blev bedre kontakt mellem de forskellige instanser. Eller har ministeren bare tænkt at blive ved at sidde og kigge op i luften og lade som om, der ingenting sker?

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Dette spørgsmål handler ikke om, hvorvidt der er sammenhæng eller ikke sammenhæng imellem de forskellige trafiksystemer i København. Dette spørgsmål handler om, hvorvidt planlægningschefen i Trafikministeriet har været præsenteret for Maunsell-rapporten eller ej som bestyrelsesmedlem, og det har han mig bekendt ikke.

Margrete Auken (SF):

Ja, jeg beklager meget. Jeg kan godt se, at det var for svært stillet, det spørgsmål, hvis man skulle have tænkt lidt ved siden af og tænkt over, hvad der var grunden til, at jeg kunne spørge, om ministeriets planlægningschef havde haft noget at gøre med planlægningen i København. Jeg kan godt se, at det var alt for svært. Så jeg vil lade være med at spørge videre i den dér for ministeren vanskelige materie.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1311

11) Til trafikministeren af:

Margrete Auken (SF):

»Hvis Nørreport Station må lukke, f.eks. på grund af et pludseligt uheld, hvor lang tid vil det i givet fald – efter ministerens vurdering – tage HT m.fl. at få etableret og effektueret de nødvendige nødplaner?«

Trafikministeren (Sonja Mikkelsen):

Tidshorisonten for etablering af en nødplan på Nørreport Station vil afhænge meget af omstændighederne.

I det enkeltstående tilfælde, hvor stationen ventes åbnet igen efter en kortere periode, eksempelvis en dag eller to, vil DSB typisk selv sætte erstatningsbusser ind i perioden. Ved en længerevarende lukning vil det hurtigste i første omgang være at indsætte shuttlebusser til erstatning. Hvor lang tid det vil tage, afhænger af, hvor stor kapacitet der er til rådighed i busparken på det aktuelle tidspunkt.

I den ekstreme situation, hvor der skal etableres et mere permanent erstatningssystem, har HT i forbindelse med analysearbejdet op til beslutningen om Nørreport Station vurderet konsekvenserne for trafikafviklingen i den indre by. HT har redegjort for en løsning, hvor busruter lægges om og der generelt indsættes flere busser. Gennemførelsen af en sådan mere varig plan vil have en noget længere tidshorisont, da der vil være tale om en meget omfattende forøgelse af bustrafikken.

Margrete Auken (SF):

Jeg vil godt takke for svaret og spørge ministeren, om det, som DSB oplyser, er rigtigt: at det vil tage et halvt år at etablere det. Det mener jeg de svarede i det høringssvar, der blev givet inden: at det ville koste et halvt år, og at der skulle busser i licitation osv., hvis man skulle klare det.

Men har man en plan i ministeriet for, hvad man gør i det tilfælde, at lokoførernes advarsler, for nu at nævne dem, skulle vise sig at være berettigede, at DSB's advarsler skulle vise sig at være berettigede, og at det bliver for farligt? Det tror jeg det bliver, især efter at jeg har været dernede, og jeg kunne næsten have lyst til, også af hensyn til resten af folketinget, at vise det billede, der i dag er på forsiden af det, der hedder »DSB i dag«, og hvor man simpelt hen kan se, hvad det er, ministeren vil have at vi skal